

MATERIALISMI HÄVIÄMÄSSÄ

NIIN ainakin väittää erään porvarillisen aikakausjulkaisun mukaan joku "uusikaikaisempi tiedemies". Tässä väitteeseen hän m. m. sanoo seuraavaa:

"Ydeksänentoista vuosisadan luottamus sielutieteen (psychology) mekaanillisuuteen, atomioppiin perustuvaan selitystapaan, on pois häipymässä sitä mukaa kun elävän organismin monimutkaisuus tulee täydellisemmin tunnetuksi ja kun sitä ylläpitävät voimat, sen itsensä säännöittelyminen, itsensä uudistaminen ja korjaaminen tulee täydellisemmin tutkituksi."

Edelleen hän yrittää väitteessään osoittaa, että muka materialistinen määritelmä aineen katoamattomuudesta, muodonmuutoksista ja sen liikuntavaikuttimista, kuten esim., että maanpallon kiertokulku auriongon ympäri j. n. e., johtuu auriongon vetovoi-
masta, ei pidä paikkaansa, sillä "uusikaikaisempi tiede" muka nämä väitteet kumoaa. Kuitenkaan tämä "tiedemies" ei todistele väitteitään pätevämmiin niillä "uusilla tieteen saavutuksilla", nim., että mitkä ovat sitten ne alkutekijät ja voimat, jotka panevat kaiken liikkeelle ja määräävät kaiken toimimaan ja liikkumaan vissillä tavalla ja määrätyn suuntaisesti, jotenka hänen väitteensä johdosta väkisinkin joutuu ajattelemaan, että on olemassa jokin ylikuonollinen olio, jumala, joka kaikkea hallitsee ja johtaa mielensä mukaisesti.

Materialistiset ja Ei-materialistiset Teoriat.

Materialismi on teoria, joka kieltää kaiken ylikuonollisuuden, ei-aineellisuuden, olemassaolon ihmisessä eli maailman kaikkeudessa yleensä, tai molemmissa. Se on teoria, joka perustuu syyn ja seurausten laeille. Se väittää, että aine on katoamaton ja että se liikkuu, kokoontuu määrättyihin muotoihin, hajoaa ja taas kokoontuu maailman kaikkeudessa löytyvien vissien materialististen, aineellisten, voimain, syiden, vaikutuksesta.

Esim. historiassa materialistinen tulkintatapa perustuu siihen, että selitetään määrätynlaisten historiallisten ja yhteiskunnallisten muutosten, liikkeiden, y. m., johtuneen visseistä yhteiskuntaelämässä vallinneista syistä, eikä jonkun yksilön tai yksilöiden vissinlaisista luonteenominaisuuksista, vissinlaisista pyrkimyksistä, haluis-
ta j. n. e.

Uskonto, jumaluusoppi, eli johonkin ylikuonolliseen voimaan tai olentoon (jumalaan) luottaminen, on vastakkainen käsite

materialismille. Tämän teorian mukaan uskotaan olevan olemassa jossakin, mielikuvituksellisessa taivaassa, mielikuvituksellinen mahdollottoman voimakas olento, joka määrää ja hallitsee maailmankaikkeudessa olevia voimia ja kaitsee ihmiselämän ja olemassaolon.

Historiassa ja yhteiskuntatieteessä materialistisen käsityskannan vastakohtana esiintyy individualistinen, yksilöllisyyteen, perustuva käsite. Tämän käsitteen mukaan selitetään jonkun Napoleonin y. m. s. olleen voittoisan sodissa nerokkuutensa y. m. persoonallisten ominaisuuksiensa takia, tai että jokin ihmeellinen keksintö j. n. e. on saavutettu sen ja sen yksilön nerokkuuden takia, ollenkaan ottamatta huomioon, mitä edellytyksiä yhteiskunnassa kunakin aikana on ollut vissinlaisille tapahtumille, toiminnoille ja saavutuksille.

Väitteillä Yritetään Tukea Kapitalistisia Luokkapyrkimyksiä.

Tämän edellä mainitun "tiedemiehen" väitteet eivät kuulosta kovinkaan uusikaikaisilta, vaan päinvastoin hyvin vanhoilta. Ne tuntuvat aivan sen aikaisilta jolloin ihmisten, tiedemiestenkin, yleensä täytyi uskoa siksi, ettei voitu käsitettävällä tai järkiperaisella tavalla selittää elämän ja olemassaolon arvoituksia. Hänen väitteensä nykyaikana tuntuvat aivan yhtä lapsellisilta kuin olivat nekin, joitakin vuosia sitten julkaistut "tiedemiesten" väitteet, että muka työläisten kapinallisuus ja tyytymättömyys oleviin oloihin, johtuu auriongonpilkuista.

Ei ole epäilemistäkään siitä, etteikö edellä mainitunlaisilla "tiedemiesten" lausunnoilla ole tarkoitus edustaa kapitalistiluokan luokkapyrkimyksiä. Niillä on ennenkaikkea tarkoitus pitää työläiset tietämättömyydessä, uskovaisina jonkun ylikuonollisen olennon kaitsemukseen, joka kaiken on luonut ja joka kaiken määrää, m. m. senkin, että toiset ihmiset ovat rikkaita ja toiset köyhiä ja että rikkaat saavat ristaää köyhiä mielensä mukaan. Näillä väitteillä koetetaan saada työläiset vakuutetuiksi siitä, että heidän on turhaa napista ja olla asemaansa tyytymättömiä, sillä sitä ei voida auttaa, koska kerran se on "ylhäältä säädetty". Ryövärille sanotaan olevan suureksi avuksi, jos hänen onnistuu saada uhrinsa katselemaan taivaalle ja höpiseämään rukouksia sillä aikaa kun ryövävs'ä toimitetaan. Samoin on myöskin kapitalisteille,

suurryöväreille, paljon helpompaa jatkaa häikäilemätöntä työläisten työntuloksien rosvoamista silloin, jos voidaan työläiset pitää tietämättöminä ja uskovaisina. Niin kauan kun tässä onnistutaan ei kapitalisteilla ole pelkoa siitä, että työläiset alkaisivat ajattelemaan ryöväreiden tekojen oikeudellisuutta ja ryhtyisivät miettimään keinoja itsensä puolustamiseksi.

Väitteet Todistavat Myös Kapitalistiluokan Rappeutumista.

Vaikkakin edellä mainitunlaisilla "tiedemiesten" lausunnoilla ja väitteillä työläisiin nähden on suorainen kapitalistinen luokkapyrkimys, tarkoitus pitää työläiset tietämättöminä, uskovaisina ja tahdottomina orjina henkisesti ja ruumiillisesti, niin kuitenkin ne toiselta puolen osottavat kapitalistiluokan henkistä rappeutumista. Henkinen rappeutuminen on seuraus sen aineellisesta rappeutumisesta, joka on tänäpäivänä kaikkialla havaittavissa. Kapitalistinen kehitys on saavuttanut huippukohtansa ja on kulkemassa rappeutumistaan kohden hyvin nopeasti ainakin korkeammalle kehittyneissä teollisuusmaissa. Kapitalistiluokan henkinen rappeutuminen ilmenee siten, että sen jäsenet alkavat vai-347, eli noin kaksi ja puoli prosenttia käytäpumaanu toivottomuuteen, mystillisyyteen ja uskovaisuuteen, aivan samoin kuin aate-
listo keskiajalla vaipui häviönsä edellä.

Historia osoittaa meille, että keskiajalla vallitsi musta taantumus, toivottomuus, uskovaisuus sanan täydellisessä merkityksessä. Katolilaisella kirkolla oli silloin rajaton valta ihmisten ylitse. Se voi laatia kaikenlaisia määräyksiään ja asettaa ne käytäntöön mielensä mukaan. Se voi kiduttaa ja tappaa hirvittäville keinoilla ihmisiä, jotka yrittivät arvostella sen pyrkimyksiä ja tekoja.

Tämä kaikki johtui siitä, että silloinen vallitseva yhteiskuntaluokka oli rappeutumistilassaan, häviönsä partaalla, tai oikeammin jo häviämässä. Se oli vaipunut toivottomuuteen ja mustan taantumuksen valtaan. Se turvautui ylikuonnollisuuteen siksi, että se oli menettänyt taloudellisen voimansa, yhteiskunnallisen merkityksensä.

Kapitalistiluokka oli siihen aikaan edistysmielinen, nousevaluokka ja sen täytyi käydä ankaraa taistelua taantumusta, katolista kirkkoa ja uskontoa vastaan. Sen keskuudesta silloin kohosi tiedemiehiä, jotka tieteellisillä tutkimuksien tuloksilla kumosivat uskonnon opit ja kirkon dogmat ja tekivät materialistisen maailmankatsomuksen yleisesti tunnetuksi. Ankaraa vastus-

tusta saivat nämä miehet osakseen silloin. Monta heistä kidutettiin ja rääkättiin mitä hirvittävimmällä tavalla kuoliaaksi. Kuitenkaan ei heidän paljastamiaan totuuksia voitu kumota eikä tehdä tyhjäksi. Ei voitu pysäyttää kapitalismin nousua, sillä se oli yhteiskuntakehityksen mukainen. Kapitalismilla silloin oli tulevasuus ja siksi se oli voittoisa, toivorikas ja edistysmielinen.

Nyt On Työväenluokka Edistysmielinen ja Sillä On Tulevaisuus.

Kuten edellä on sanottu, on kapitalistinen kehitys päässyt huippukohtaansa ja on nyt rappeutumassa, josta johtuen sen luokan jäsenet myös ovat henkisesti rappeutumassa, vaipumassa synkkään toivottomuuteen, mystikkaan.

Työväenluokan asema on tänäpäivänä toisin. Työväenluokka on tänäpäivänä nousevaluokka ja siksi se on edistysmielinen. Se on nyt juuri siinä asemassa kuin porvarisluokka oli keskiajalla. Se taistelee taantumusta vastaan ja sen keskuudessa edistysmielisyys, vapaamat käsitykset, järkipäiset tutkimukset, materialistinen filosofia j. n. e. saavat vastakaikua.

Työväenluokka tänäpäivänä, aivan samoin kuin porvarisluokka keskiajalla, saa taistella ankarasti taantumusta vastaan. Työväenluokan edistysmielisyyden voimakkaimmat edustajat, sen etuvartiostot, joutuvat kärsimään kidutuksia aivan samoin kuin joutuivat edistysmielisyyden huomattuimmat edustajat kärsimään keskiajalla. Kuitenkin kaikista vainoista huolimatta työväenluokan pyrkimyksiä ei voida ehkäistä, sillä ne pyrkimykset ovat yhteiskuntakehityksen mukaiset. Työväenluokka on tänäpäivänä yhteiskunnallisesti tärkein, suurimerkityksellisin, luokka ja siksi sillä on tulevaisuus ja siksi sen pyrkimykset uuden, työväenluokan hallitseman, yhteiskunnan luomiseksi tulevat toteutumaan. Työväenluokka voi olla toivorikas. Sen jäsenten ei ole tarpeellista lainata huomiotaan rappeutuvan, kuolevan, kapitalistiluokan tämänpäiväisille taantumuksellisille opeille siinä mielessä, että ottaisi ne elämäntaistelunsa ohjeiksi.

Työväenluokan jäsenten tärkein tehtävä tänäpäivänä on kasvattaa itseään tietoisiksi ja kykeneviksi hoitamaan tuotantoa ja jakoa mahdollisimman tehokkaalla tavalla, että uudessa, työväenluokan hallitsemassa, yhteiskunnassa ei jouduttaisi pulmallisuuksiin. Työväenluokan jäsenten tehtävä on tänäpäivänä järjestyä luokkana rappeutuneen kapitalistisen järjestelmän hävittäjäksi ja yhteiskunnallisen kehityskulun jouduttamiseksi luokkataistelun kautta.